

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۱/۰۶

محمد عارف رسولي

په هېواد کې د غوره نظام جوړول ستونزې

د افغانستان بنسټيزې ستونزې دادي چې مور په فکري لحاظ ډېر ویشل شوي يو، د ملي نظام جوړولو هنر مو بيخي نه دی زده او دا مو په ټولنيز او سياسي ژوند او کلتور کې يو کمښت دی. دا ستونزه زموږ د ټولني په سياستوالو، مدني فعالانو، روڼ اندو، قومي شوراگانو، گوندونو، روحاني شخصيتونو او دولتي دولتي چارواکو کې شتون لري. زه دلته قومي شوراگانو او سياسي گوندونو ته نه ځم او بل ځل به ورباندې خبرې وکړو او يوازې د د مدني، فرهنگي او فکري ټولنو په حال به يو څه دردونه له دوستانو سره شريک کړم.

د هېواد د نظام له شريدو وروسته اوس د ملت د بيا رغوني او نظام جوړوني زياتې هيلې په ځوانو کادرونو پورې تړلې دي. خو په خواشينۍ سره د پخوانيو ناخوالو له کبله زموږ لوستي چې زيات يې ځانته روڼ اندي او روشنفکران هم وايي، په څو ډلو ویشل شوي دي. يو شمير يې چې اوس په موسسو کې کار او يو څه ښه ژوند لري، يو غور يې در کړی او بل ديوال، په ټولنيزو فعاليتونو کې برخه نه اخلي، وايي چې څوک رښتيني نه دي، له سياست سره مينه نه لري، د گوندونو او ډلو ستونزو ته اشاره کوي او ناهيلي دي، خو خپله هم کوم مسؤليت نه مني. دوی فکر نه کوي چې د ملک سياست ټاکي چې څنگه سياسي بنسټونه ولري او سياسي بنسټونه د هغه ملک اقتصادي بنسټونه ټاکي او هغه د هېواد د پرمختگ کچه ټاکي. دا لوستي نه د تعليمي نظام په ښه کولو کې د کتري کادرونو په څير ونډه اخلي، نه کوم فکري او کلتوري مرکزونه رامنځته او يا له نورو سره کار کوي. منو چې دوی مصروف دي، خو په ټوله دنيا کې چې په هره کوڅه او محله کې خلک په ټولنيزو، سياسي ستونزو او دولتي پالیسيو بحثونه کوي او حل لاري و خپلو سياستوالو او دولتي چارواکو ته وړاندې کوي، په زرهاوو مرکزي او فرهنگي مرکزونه فعال وي، د خلکو سياسي شعور لوړوي، د کرکو او تعصباتو په وړاندې مبارزه کوي او د ملي گټو او ارزښتونو لپاره کار کوي، خو دوی هم بېکاره نه دي او تر مور زيات فعال دي، باور دادي که څوک تنده ولري ټولنيز چوپړ ته وخت پيدا کولای شي. زموږ نور لوستي د خاصو سلیقوي او کېدای شي ايډيولوژيکي لاملونو له کبله بيا په نورو او يو بل زيات بدگمانه او ویشل شوي دي او دا د گډ کار موخه نيسي. هر گروپ مو هېوادنيو ستونزو ته له يوې ډبرې وړې کړکۍ گوري او د بل چا خبره نه مني او نه د گډ لرلید، مشترکو موخو او کار کومه تنده لري. تر څو مور د مثل شوو اصولو په چوکاټ کې مشارکت ته تنده پيدا نکړو تل به همداسي در په در او محتاج وو.

ځيني لوستي مو يوازې په ننيو بهرنيو تجربو او علومو تاکيد کوي، زموږ ټولنيز ، ديني، کلتوري، ټولنيزو جوړښتونو او واقعيتونو ته نه گوري، خبر نه وي چې ټولنيز بدلون خپلو ځانگړو ټولنيزو شرايطو ته اړتيا لري او بهرني فرمولونه هلته کار نه ورکوي، خو زموږ يو شمېر سخت دريځه کسان چې د تيرو رېژيمونو ايډيولوژيگاني نه هېروي، په ستونزو او بنسټيزو ستونزو يې ځان نه پوه کوي او د دوی چرگ يوه پښه لري. د دې زيات لامل دادي چې زموږ په ټولنه کې د سياسي سترو پېښو د علمي ارزونو او ورنه د زده کړو دود نشته نو خپلې تيروتنې بيا بيا تکراروو.

زيات ديني تصور لرونکي بيا يوازې د يو څه سرسري ديني تعليم سپارښتنه کوي، يوازې په ټوابونو پسې گرزې، د قرآن اصلي مضمون او موخه چې د انسان جوړونه او نيکبختي ده او ثواب او د خدای ج رضا ټول په ځان کې نغاړي، څوک نه بېژني. پخواشينۍ سره، دوی ليک، لوست، په ژوره توگه په قرآن، سنت او د دين په روح پوهه چې بيا ښه تعليم، د ځوانانو تحليلي توان لوړولو، د علمي، مثل شوو دعوتي او په پسته ژبه د دين رسولو، زغم، يو بل منلو، د نورو علومو مرسته له قرآني پوهنې سره، د نظام جوړوني روا، سوله ايزې، ازمويل شوي او اغيزمنې لارې زده کولو او ټولنيزو علومو، تاريخ او ساينس ته، هم اهميت نه ورکوي. زموږ دا کلتور نه پرېږدي چې په مور کې ستر ستر داسې کادرونه چې په ديني پوهه، اوسنيو علومو او نظام جوړونه کې تخصص ولري رامنځته شي، نو کله چې ځيني ځوانان چې په بهر کې يې زده کړې کړې وي، په کومه قضيه پوه نشي او يا تيروتنه وکړي، ټول يې ملامتوي، خو خپل کلتوري او ښوونيز نظام او خپل ځانونه نه ملامتوو.

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

همدارنگه، داسې نور بېل بېل انگېرنې مور له يو بل سره بېلوي او مور ته اجازه نه راکوي چې په ټولنو کې خپل ولس او هېواد ته بنسټيز کار وکړو، ځينې کسان مو چې کله له کوم گروپ سره کار پيل کړی د يوه او يا بل فکر لرونکو کسانو انرژي او ژمنه کمه او مرسته پرېږدي.

په سياست کې مو همدا حال دی. ځينو روڼ اندو مو په ډېر قوت يوه خوا او نورو نورې خواوې نيولې، دوی ته د خپلو ډلو کړنې که له هر څومره ناکاميو سره مخ هم شي، ملت يې ونه مني، هېڅ کوم گټور کار ونه کړي او په خپل ملت کې پردي هم شي، گناه يې نه ويني، نيکه نشي ورباندې کولای، بلکه پوله ورته جوړوي او توجیه کوي يې او د دوی ډلې نورې هم له حقيقتونو ليرې کوي. د دې يو لامل کېدای شي داوي چې زموږ ډلې بريا ته د رسيدو لپاره کوم مناسب او علمي لريد، په مشارکتې توگه ټاکل شوي موخي، کړنلاره (پاليسی) او د پلي کولو تگلارې (ستراتېژي) نه لري چې فعاليتونه او د ځوان کهول قضاوتونه سم رهبري کړي او له انحرافه ځان وساتي، له همدې کبله تر څه وخت وروسته يوه وره حلقه بې ځايه او د اکثریت د غوښتنو خلاف پرېکړې کوي او خپل زيات غړي ورته پردي کېږي، يو شمېر پلويان او غړي يې تر ډېره په يو څه خالي شعارونو او زيات وختونه په تعصباتو او کرکو رامنځته کولو له ځان سره ساتلي وي، نو سم قضاوت نشي کولای او په پټو سترگو له خپلې ډلې ننگه کوي تر څو هغه د نابودۍ کندی ته ور ولوېږي او تیت پرک شي.

زموږ روڼ اندي او لوستي، د دې په ځای چې د اوږدو جنگونو په لړۍ کې د ملک او نظام د ويجاړتيا په علتونو ژور فکر وکړي، نړيوالې تجربې مطالعه کړي، د حقايقو او ممکنو حل لارو موندنو هڅه وکړي، يو په بل نومونه اېږدي، سياسي رسی کشوي، بازاری چال چلند کوي خو خپله نه پوهېږي او ځان ورته مبارز بنکاري، په دولت کې په لوړ پست کارکوي خو غواړي له مخالف لوري سره هم لین دین ولري او د حزب اختلاف غوندې تقریرونه کوي، زه د دې ستونزې لامل دا بولم چې زموږ په ملک کې سياسي فرهنگ او اړونده نهادونه يې پوره نه دي پاڅه شوي، د بنو سياستوالو او سياسي فعالينو لپاره تر اوسه سياسي اخلاق، د کړنو معيارونه، سياسي تقوا او نور نه دي رامنځته او بنسټيز (نهاده) شوي، تر څو د هغوي په خواصو کنترول ولري او رهبري يې کړي. بايد ووايو چې ستونزه په هغو کسانو کې زياته ده چې ځانته شنونکي او روڼ اندي وايي، په سياسي مشرانو ملي زعامت کې که په دولت کې دي او که ورته بهر چې ملي ننگونو او اختلافونو د حل لپاره د يوه رڼه غنده سياسي ديالوگ په رامنځته کېدو کې پاته راغلي. د گډ لرلید، مشترکو موخو او کار کومه تنده لري.

تر څو په دې اړه مشترک لید لوری او د گډ کار لاری ونه مومو او د پراختيايي پوهې او تحريبو په رڼا کې د هر اړخيزو پروگرامونو له لاری د خپلې ټولني ملي ناخوالي و نه ارزوو او حل لاری و نه مومو همدا به مو حال وي. د دې په هيله چې په ملت کې مو رښتیني وپېښتيا، ټولنيز او سياسي شعور رامنځته شي او خپلې ستونزې حل کړو. بايځنې يوازي په ننيو بهرنيو تجربو او علومو تاکيد کوي، زموږ ټولنيز، ديني، کلتوري، ټولنيزو جوړښتونو او واقعيتونو ته نه گوري؛ زيات ديني تصور لرونکي بيا يوازي د يو څه سرسري ديني تعليم سپارښتنه کوي، خو ليک، لوست، په ژوره توگه په قرآن، سنت او د دين په روح پوهه چې بيا بنه تعليم، د ځوانانو تحليلي توان لوړولو، د علمي ، منل شوو دعوتي او په پسته ژبه د دين رسولو، زغم، يو بل منلو، د نورو علومو مرسته له قرآني پوهني سره، د نظام جوړونې روا، سوله ايزې، ازمويل شوي او اغيزمنې لاری زده کولو او ټولنيزو علومو، تاريخ او ساينس ته اهميت نه ورکوي او داسې نور بېل بېل انگېرنې مور له يو بل سره بېلوي او مور ته اجازه نه راکوي چې په ټولنو کې خپل ولس او هېواد ته بنسټيز کار وکړي د يوه او يا بل فکر لرونکو کسانو انرژي کمه او مرسته پرېږدي.

په سياست کې مو همدا حال دی. ځينو په ډېر قوت يوه خوا او نورو نورې خواوې نيولې، د دې په ځای چې داوږدو جنگونو په لړۍ کې د ملک او نظام ويجاړتيا په علتونو ژور فکر وکړي، نړيوالې تجربې مطالعه کړي، د حقايقو او ممکنو حل لارو موندنو هڅه وکړي، يو په بل نومونه اېږدي او بازاری چال چلند کوي، په دولت کې په لوړ پست کارکوي خو غواړي له مخالف لوري سره هم لین دین ولري او د حزب اختلاف غوندې تقریرونه کوي، زه دا ستونزه په هغو کسانو کې زياته گورم چې ځانته شنونکي او روڼ اندي وايي او مشرانو کې چې ملي ننگونو او اختلافونو د حل لپاره د يوه رڼه غنده سياسي ديالوگ په رامنځته کېدو کې پاته راغلي.

تر څو په دې اړه مشترک لید لوری او د گډ کار لاری ونه مومو او د پراختيايي پوهې او تحريبو په رڼا کې د هر اړخيز و پروگرامونو له لاری د خپلې ټولني ملي ناخوالي و نه ارزوو او حل لاری و نه مومو همدا به مو حال وي

پای